FOR Freedom AND Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco, Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER
Denver, Indianapolis, Florida, Phoenix, Ely, Pueblo, RockSprings

NO. 29

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, FEBRUARY 22, 1977

LETO LXXIX. — Vol. LXXIX

Rev. R. Rogan 12-23-9
St. Cyril Church
62 St. Mark's Place
New York, N.Y. 10003

Clifford v Atenah napravil dober vtis

Predsednik Carter je poslal Clarka Clifforda na razgovore v Atene, Nikozio in Ankaro reševat grško-turški spor.

ATENE, Gr. — Clark Clifford, 70 let stari nekdanji obrambni tajnik ZDA in skozi tri desetletja svetovalec predsednikov ZDA, je prišel po naročilu predsednika Jimmyja Carterja sem, da presodi položaj v sporu med Grki in Turki. Grki so ga sprejeli ljubeznivo in z upanjem, da bo posredoval končanje spora s Turki, ki je postal breme za obe državi, Ciper in za NATO.

Clifford se tekom dveh dni in pol v Atenah ni zanimal samo za položaj na Cipru, ampak tudi za ostale sporne točke. V Atenah niso skrivali, da polagajo izredno važnost vprašanju pripadnosti Egejskega morja tako v pogledu izkoriščanja morebitnih ležišč olja pod njim kot tudi glede pravic ozračja nad njim, kjer se križajo letalska pota. Grčija smatra Egejsko morje za svoje, ker so njeni večji del vsi otoki v njem, Turčija pa trdi, da je Egejsko morje nadaljevanje Male Azije in da ga zato vsaj en del pripada njej.

Na Cipru se je položaj toliko razčistil, da je možnost kompromisa vidna. Ciper bo po vsem sodeč razdeljen na dve narodnostni državi, ki bosta povezani v Ciprski republiki. Grki bi imeli radi močno osrednjo vlado, Turki pa so tej pripravljeni priznati čim manj pravic, pa jih večji del ohraniti za svojo narodno državo. Turki imajo sedaj v oblasti okoli 40% ciprske površine, četudi predstavljajo le 20% otoškega prebivalstva. Pripravljeni so se umakniti z 8% zasedenega ozemlja, med tem ko bi bili Grki pripravljeni pustiti otoškim Turkom le 25% površine Cipra.

Otoški Grki in Turki so se sporazumeli, da bodo nadaljevali medsebojne razgovore na Dunaju letošnjo pomlad.

Kenijski list poziva k odstranitvi Amina

NAJROBI, Ken. — Ves kulturni svet in tudi velik del črne Afrike je zaprepastil umor ugandskega anglikanskega nadškofa Jananija Luwuma. Predsednik Ugande Idi Amin je škofa in dva člana svoje vlade obdolžil kovanja zarote v sodelovanju z bivšim predsednikom Ugande Miltonom Obotejem, ki je v begunstvu v Tanzaniji.

Po uradnih trditvah Ugande so nadškof Luwum in ministra umrli v avtomobilski nesreči, toda vsi znaki kažejo, da so bili ustreljeni po nalogu samega Idi Amina.

V neobičajnem uvodniku je najvplivnejši kenijski list zapisal, da je čas, da afriške države nastopijo skupno in "osvobode ugandsko ljudstvo izpod vlade nasilja".

AMERIŠKA DOMOVINA v našem domu je dokaz naše zvestobe slovenstvu

Vremenski prerok

Pretežno oblačno in milo. Najvišja temperatura okoli 37 F (3 C).

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Jimmy Carter je včeraj sprejel z vso slovesnostjo predsednika kanadske vlade P. E. Trudeauja. Uradnemu sprejemu so sledili razgovori med obema državnim vodnikoma in njunimi sodelavci o vprašanjih, ki zadevajo obe deželi. Razgovori so bili neobičajno sproščeni in odkriti. Danes jih bodo nadaljevali.

BAL HARBOUR, Fla. — Delavski tajnik Ray Marshall je tu na zimskem zasedanju vodstva AFL-CIO dejal, da bo vlada odločno nadaljevala preiskavo pokojninskega sklada Teamsters unije za osrednje države, v katerem so odkrili več nepravilnosti in zlorab. Zasedanje vodstva organiziranega delavstva tu je pokazalo trenja med glavnim vodstvom AFL-CIO in novo zvezno vlado, toda je tudi pokazalo, da ta niso tolikšna, da bi vodila do razhoda med obema.

DAR ES SALAAM, Tanz. — Tukajšnji list Daily News je prinesel poročilo, da je ugandski predsednik Idi Amin osebno ustrelil nadškofa Luwuma, ko je ta tekom mučenja pri zaslišavanju odklanjal priznanje, da je bil povezan z zaroto proti vladi.

SAN FRANCISCO, Kalif. — Severna Kalifornija in južni Oregon sta dobila včeraj nekaj dežja, toda veliko premalo, da bi mogel končati hudo pomanjkanje vode, ki ga je povzročila dolgotrajna suša.

WASHINGTON, D.C. — Senatni zunanje politični odbor bo danes zasliševal Paula C. Warnke-ja, ki ga je predsednik Carter imenoval na čelo agencije za nadziranje orožja in razorožitev. Senatorji, ki ga odklanjajo zaradi njegovega prevelikega popuščanja Sovjetski zvezi, so napovedali dolgo razpravljanje.

NEW DELHI, Ind.— V volivnem boju igra važno vlogo kampanja vlade Indire Gandhi za "načrtovanje družin", v okviru katerega so na tisoče mož sterilizirali, kot trdijo nekateri, proti njihovi volji in pristanku. To je povzročilo močan odpor proti vladi in Indira Gandhi utegne to plačati pri volitvah v parlament 16. marca 1977.

LONDON, Vel. Brit. — Preteklo soboto umrlega zunanjega ministra A. Croslanda je nasledil njegov namestnik 38 let stari dr. David Owen. Croslanda je 13. februarja zadela kap, od katere se ni opomogel. Umrl je star 58 let. Novi zunanji minister je najmlajši od leta 1935, ko je dobil to mesto v vladi Stanleyja Baldwina sedaj pokojni Anthony Eden. Ta je bil tedaj dva meseca mlajši, kot je sedaj D. Owen.

Kissinger na Columbio?

NEW YORK, N.Y. — Dr. H. Kissingerju, bivšemu državnemu tajniku ZDA, nekdanjemu profesorju na univerzi Harward, je ponudila polno profesorsko mesto univerza Columbia. Baje se za ponudbo resno zanima.

Med tem je Kissinger sklenil pogodbo za objavo svojih spominov in pogodbo z NBC, kjer bo sodeloval pri posebnem programu in kot svetovalec pri novicah mednarodne politike.

Zmanjšanje izdatkov za narodno obrambo v znak dobre volje

Predsednik Carter bo predložil zmanjšanje obrambnega proračuna za prihodnje poslovno leto za 2.7 bilijona.

WASHINGTON, D.C. — Tekom volivne kampanje je predsedniški kandidat Jimmy Carter obljubil, da bo proračun za narodno obrambo zmanjšal za 5 do 7 bilijonov. Trdil je, da je to mogoče storiti, ne da bi bile naše oborožene sile zaradi tega oslabljene, narodna varnost pa zmanjšana. Poudarjal je potrebo po večji učinkovitosti in o boljši uporabi denarja.

Proračun za novo poslovno leto je sestavila po lastni zamisli še vlada predsednika Forda. Predložen je bil Kongresu, še predno je bil Carter vmeščen za predsednika ZDA. Ko je prevzel vodstvo dežele, je bila prva naloga p r o u č i ti proračunski predlog prejšnje vlade in ga prikrojiti načrtom in ciljem nove vlade.

Dober del zanimanja je bil posvečen prav proračunu za narodno obrambo. Bilo je dosti ugibanja, za koliko bo novi predsednik zmanjšal predlog, ki ga je stavil G. R. Ford. Po vesteh, ki so prišle iz uradnih virov, bo Carter Fordov proračun za narodno obrambo zmanjšal od 123.1 bilijonov na 120.3 bilijonov. Ta proračun bo proučil in po svoji volji spremenil ali dopolnil Kongres in ga nato izglasoval. V veljavo bo stopil s 1. oktobrom 1977.

Zmanjšanje proračuna za narodno obrambo naj bi pokazalo Sovjetski zvezi dobro voljo ZDA pri iskanju poti za zmanjšanje in omejitev oboroževanja. Carter je v svojem dopolnjenem proračunu za narodno obrambo zmanjšal naročilo strateškega bombnika B-1 od 8 na 5, zavrl razvoj nove medcelinske rakete XM, ki jo bo možno prevažati in jo bo zato težje odkriti, ter ustavil produkcijo Minuteman 3 medcelinskih raket.

Pravda napadla Sadata

Uradna g l a s i l o Komunistične partije ZSSR dolži p r e d sednika Egipta širjenja laži in obrekovanj Sovjetske zveze.

MOSKVA, ZSSR. — Uradno glasilo Komunistične partije "Pravda" je osebno nepričakovano ostro napadla predsednika Egipta Anvarja Sadata. Dolži ga, da širi v svojih spominih, ki so izšli te dni, "laži, obrekovanja in potvorbe" o Sovjetski zvezi.

Dolgi uvodnik Pravde dolži Sadata ne le laži o preteklosti, ampak tudi načrtnega dela za poslabšanje odnosov med Egiptom in Sovjetijo, ki so že sedaj sorazmerno najslabši v dolgi dobi.

Uvodnik v Pravdi ni podpisan kar pomeni, da ga je napisal nekdo v Kremlju po sklepu vodnikov Sovjetske zveze. Zahodni opazovalci v Moskvi si ne znajo razlagati ozadja tega tako ostrega napada na Sadata v sedanjem trenutku.

Oglašujte v AMERIŠKI DOMOVINI, kupujte pri njenih oglaševalcih!

Martin Bormann le mrtev

LOS ANGELES, Kalif. — Dr. R. Sognnaes, profesor anatomije in ustne biologije na University of California, je dejal, da ni nobenega dvoma, da je lobanja, ki so jo izkopali leta 1973 v Zahodnemu Berlinu, lobanja Martina Bormanna, bivšega glavnega pomočnika Adolfa Hitlerja.

Po nekaterih poročilih naj bi bil Bormann ubit aprila 1945 tekom boja za Berlin, po drugih pa naj bi se bil rešil in pobegnil na tuje.

Skupni trg in ZSSR se pogajata o ribolovu

Sovjetska zveza je izrecno priznala E v r o p sko gospodarsko skupnost in se začela z njo pogajati o ribolovu o 200-miljnem obalnem pasu.

BRUXELLES, Belg. — Sovjetska zveza doslej ni priznavala obstoja Evropske gospodarske skupnosti (Skupnega trga), zato je skušala skleniti dogovor o ribolovu v novem obalnem pasu, raztegnjenem na 200 milj, s posameznimi članicami. Tako se je najprej o tem poskušala razgovarjati z Veliko Britanijo in Dansko o dvostranskih pogodbah.

Obe državi sta take razgovore odklonili in povedali Sovjetski zvezi, da se more pogajati samo s Skupnostjo. V Moskvi so prišli do zaključka, da ni druge poti in so Evropsko skupnost uradno priznali ter začeli pretekli teden z njo razgovore.

Sovjetski minister za ribolov Aleksander Iškov je prišel v Bruxelles in povedal ob samem začetku, da je pooblaščen za pogajanja z Evropsko gospodarsko skupnostjo kot celoto in ne le z njenimi posameznimi članicami, kot je ZSSR poskušala prej.

Cilj pogajanj je dolgoletni sporazum, ki naj dovoli sovjetskim ribiškim ladjam lov v obalnem pasu 200 milj, ladjam držav Evropske gospodarske skupnosti pa lov v 200 milj širokem pasu ob obalah Sovjetske zveze. Sovjetsko zastopstvo vodi minister A. Iškov, zastopstvo Skupnega trga pa David Owen iz Velike Britanije.

Sporočajte osebne in krajevne novice AMERIŠKI DOMOVINI!

VANCE SE VRNIL S POTI PO SREDNJEM VZHODU

Državni tajnik Cyrus A. Vance je obiskal tekom enega tedna Egipt, Izrael, Jordanijo, Savdsko Arabijo, Libanon in Sirijo, da bi dobil osebno čim točnejšo sliko položaja spora med Arabci in Izraelom. Ob povratku domov je sinoči dejal, da so vse države, ki jih je obiskal, za obnovo pogajanj v Ženevi v drugi polovici letošnjega leta, da pa so stališča Arabcev in Izraela hudo različna. Vance bo v juniju šel ponovno na Srednji vzhod.

CYRUS VANCE

WASHINGTON, D.C. — Včeraj se je vrnil domov z enotedenske poti po Srednjem vzhodu državni tajnik Cyrus A. Vance. Povedal je, da je po njekovi sodbi in vtisih, ki jih je dobil v razgovorih z državnimi vodniki, položaj boljši, kot je mislil. Na splošno sta obe strani v svojih stališčih prožnejši, kot sta bili pred nekaj meseci. Priznal je vendar, da bodo pogajanja za končanje izraelsko-arabskega spora dolga in težavna.

V Izraelu je ameriški državni tajnik sprejel stališče Izraela, da ni mogoče povabiti na konferenco v Ženevo, ki bi naj bila obnovljena v drugi polovici leta, Palestinske osvobodilne organizacije, dokler odklanja Izraelu pravico obstoja.

V Egiptu je predsednik Sadat predložil, da bi naj se Palestinska osvobodilna organizacija uradno povezala z Jordanijo in bila pri razgovorih v Ženevi del jordanijskega zastopstva. Egiptski predsednik bi rad dosegel, da bi Palestinci v pogledu Izraela spremenili svoje stališče v toliko, da bi temu ne odrekali pravice do obstoja. Trdijo, da je močna skupina v Palestinski o s v o b o dilni organizaciji pripravljena to storiti.

V Savdski Arabiji se je Vance razgovarjal ne le o arabsko-izraelskem sporu, ampak tudi o olju. Savdska Arabija je obljubila, da ne bo pristala na kako novo povišanje cene olja v letošnjem letu, za kar se potegujejo druge izvoznice olja. One so povišale ceno z novim letom za 10% in napovedale novo povišanje za 5% s 1. julijem. Savdska Arabija je cena dvignila za 5% in izjavlja, da bo pri tem ostala. Posredovalci bi radi pripravili Savdsko Arabijo, da bi ceno olja dvignila za dodatnih 5%, ostale izvoznice olja pa bi opustile povišanje za 5% z julijem.

Jordanijski kralj Husein je Vanceja svaril pred prevelikim optimizmom, ker da bi ta lahko škodoval, če se pričakovanja ne bi izpolnila. Husein ni odklonil Sadatovega predloga za povezavo Palestincev z Jordanijo, hoče le, da ta predlog preje odobrijo vse ostale vodilne arabske države. Te so namreč jeseni 1974 odločile, naj Palestinska osvobodilna organizacija zastopa palestinske Arabce in njihove pravice. Husein se od tedaj drži ob strani v smislu tega sklepa. Tudi v Damasku ni Vance odkril kakega posebnega navdušenja za Sadatov predlog. Predsednik Sirije Hafez Asad sicer pritiska na Palestince v Siriji in v Libanonu, da bi jih spravil v sklad z arabskim načrtom za pomiritev z Izraelom, pa je ameriškemu državnemu tajniku tudi povedal, da bo potreben hud pritisk na Izrael od strani ZDA, predno bo ta popustil toliko, da bo kak sporazum možen.

Vsi vodniki, ki jih je obiskal Vance, so edini v tem, da je čas za uspešna pogajanja prišel in da ga je treba uporabiti. Če ne bo mogoče sedaj začeti in končati uspešna pogajanja, potem bo Srednji vzhod še dolgo ognjišče mednarodne napetosti in novih vojnih spopadov. S sličnimi vtisi se je vrnil s svoje poti po Srednjem vzhodu nekaj pred ameriškim državnim tajnikom glavni tajnik ZN Kurt Waldheim.

"SLUŽABNIKI LJUDSTVA!" — Ko je predsednik Jimmy Carter obiskoval posamezna zvezna tajništva, je uradništvu poudarjal, da "oni niso gospodarji, ampak služabniki ljudstva".

Danska išče širšo vladno koalicijo

KOPENHAGEN, Dan. — Pri parlamentarnih volitvah pretekli teden so vladne stranke dobile večino, celo nekaj večjo, kot so jo imele v starem parlamentu. S t r a n k a predsednika vlade Ankerja Jorgensena, socialni demokrati, je dobila 65 poslancev, 11 več, kot jih je imela, toda je še vedno daleč od večine v parlamentu s 179 poslanci.

Jorgensen je izjavil, da bo skušal vladno koalicijo razširiti, dobiti v parlamentu čim večio podporo za svoj gospodarski program, katerega cilj je omejiti inflacijo, spraviti v red državne finance, pa ohraniti vse sedanje ugodnosti socialnega skrbstva.

Iz Clevelanda in okolice

Pust—

Danes je Pust, jutri bo Pepelnica, ko se začenja 40-dnevni post kot priprava za Veliko noč.

Lep dar—

Društvo SPB Gilbert, Minnesota, je darovala v podporo AD $22 v spomin pok. pisatelja Karla Mauserja. Prisrčna hvala!

Popravek—

Angela Smrdel, o katere smrti smo poročali včeraj, je bila članica Društva Danica št. 11 ADZ in ne ADZ št. 18, kot nam je bilo prvotno sporočeno.

Zadušnica—

Jutri, v sredo ob sedmih zvečer bo v cerkvi sv. Kristine sv. maša za vse žive in mrtve članicce Podružnice št. 14 Slovenske ženske zveze.

Trupla še niso našli—

Trupla 8 let starega Arthurja Noske, katerega mati je v varnostnem zaporu, dr. S. Kulter, pri katerem je živela s svojim sinom, pa bo danes uradno obtožen umora, še niso našli. Podrobno so pregledali hišo dr. Kultlerja in zlasti tudi njegov avto Pontiac 1976. Dr. Kutler je po izjavi Ann Noske mrtvega Arthurja 7. februarja zvečer odpeljal v svojem avtu, pa se 90 minut kasneje vrnil brez njega. Vprašanje je, kje je truplo pustil, oziroma kaj je z njim storil. Dr. S. Kutler je imel včeraj težave z želodcem in črevesjem ter je dobil iz jetnišnične lekarne predpisana zdravila. Nekateri so govorili, da utegne napraviti samomor. Mati mrtvega Arthurja je po vesteh iz jetnišnice doživela živčni zlom.

Strajk pri GMC v Parmi—

Danes se nadaljujejo pogajanja v Chevrolet tovarni v Parmi, kjer je od včeraj na štrajku 6,300 delavcev zaradi krajevnih vprašanj, ki jih niso uspeli rešiti do določenega roka.

Več plina—

Columbia Gas of Ohio je včeraj sporočila večjim podjetjem, da se je dotok plina povečal ter jim bo zato dovolila do polovico plina namesto do sedanjih 15% za vzdrževanje. Dodatni plin bo na razpolago s 1. marcem in bo verjetno omogočil obnovo obrata v večini tovarn in odprtje večine šol, ki so zaprte zaradi pomanjkanja goriva.

Internacionalni velesejem—

V petek, 25. februarje t.l. ob 7.30 zvečer, bodo imeli v Forest Park Jr. High šoli, na 27000 Elinore Ave. v Euclidu, internacionalni velesejem pod vodstvom ge. Silve Savernik. Nastopale bodo narodne noše raznih narodnosti, slovenska plesna skupina KRES, japonska plesna skupina SHO-JO-JI, šolski zbor bo zapel par pesmi, kazali bodo skioptične slike s Puerto Rica in iz Francije, različne narodnosti bodo tudi razstavljale in ob glasbi s celega sveta bodo postregli s pecivom različnih narodnosti in kavo. Vstopnina za odrasle je $2.00, za študente in upokojence pa $1.50. Za vstopnice kličite 261-1711, 731-2010 in 261-3352.

Waldheim bo obiskal predsednika Carterja

WASHINGTON, D.C. — Bela hiša je objavila, da bo ta teden obiskal v Beli hiši predsednika J. Carterja glavni tajnik Združenih narodov Kurt Waldheim, ki se je nedavno vrnil s svoje poti po Srednjem vzhodu in na Ciper.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., holidays, 1st two weeks in July

NAROČNINA:
Združene države:
$28.00 na leto; $14.00 za pol leta; $8.00 za 3 mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
$30.00 na leto; $15.00 za pol leta; $8.00 za 3 mesece
Petkova izdaja $10.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:
United States:
$28.00 per year; $14.00 for 6 months; $8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
$30.00 per year; $15.00 for 6 months; $8.50 for 3 months
Friday Edition $10.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83 No. 29 Tuesday, Feb. 22, 1977

Razmerje razvitih dežel do nerazvitih

Pri obravnavanju važnega vprašanja pomoči gospodarsko in socialno razvitega sveta do Tretjega sveta, ki smo ga sprozili v prejšnjem članku, naj bo omenjeno, da imenujejo — zaradi lepšega in za reveže bolj sprejemljivega izražanja — nerazvite bivše kolonije raje dežele "v razvoju". V angleškem izražanju so prve "developed", druge pa "developing", kar se sliši manj diskriminatorsko, dejanskega stanja pa seveda ne spremeni.

Lansko leto so začele "developing" države v organih Združenih narodov obširno in drzno akcijo za razdelitev bogastva na svetu. Izgleda, da so si njih predstavniki zamislili vso reč tako, da naj bi bogati svet s podporami, krediti in zelo dragim odkupovanjem njihovih naravnih bogastev tem revnim deželam čez noč pomagal do blagostanja. Če ne pojde zlepa, pojde zgrda. Govorijo javno o karteliranju ekonomsko za industrijske države neobhodnih surovin in jih s tem prisiliti na kolena. Doživeli smo prvi tak naskok od strani oljarske kartelne organizacije OPEC, ki je 4-krat podražila petrolej, brez katerega moderni svet ne more shajati. Trde posledice bridko občutimo vsi posebno v sedanji zimi, ko plačujemo strahotne račune za kurjavo.

Oljarski magnati Tretjega sveta so uspeli in so res čez noč postali bajno bogati. Njihov zgled je silno nalezljiv čeravno je pognal ravno nerazvite revne narode skoraj v katastrofo. Vendar njihovi voditelji resno planirajo, da bi na podoben način pognali v višino tudi cene za druge važne surovine, brez katerih industrijski narodi ne morejo naprej. Najbrž bi se bilo kaj takega že zgodilo, če bi bila uvedba kartela tako enostavna, kot je bila pri olju, kjer ima olje v rokah le dober ducat producentov.

Vsekakor je naskok oljarjev na ekonomsko stabilnost svobodnega sveta in pa planiranje njihovih kolegov v Tretjem svetu, kako bi jih posnemali pri dobavljanju drugih surovin, zelo resna in nevarna zadeva. Zahodni svobodni svet se resnosti zaveda, v prvem redu Amerika, dočim se Moskvi ni treba nič vznemirjati, ker od nje ničesar ne zahtevajo, čeprav je politično in gospodarsko velesila. Moskva Tretji svet celo podpihuje in podpira. V takem položaju so svobodne industrijsko razvite sile ustanovile Organizacijo za gospodarsko sodelovanje in razvoj (Organization for Economic Cooperation and Development — O.E.C.D.), da bi z njeno pomočjo iskali in morda našli neki sistem za postopno, pragmatično reševanje problemov Tretjega sveta.

Takoj je OECD naletela na ogromne težave in skoraj nepremostljive zapreke. Tretji svet se je počasnemu, stvarnemu in poslovno praktičnemu reševanju kratkomalo uprl in zahteva hitro in temeljito preosnovo obstoječega mednarodnega ekonomskega sistema. Razen tega obstajajo ideološke razlike med zahodnimi demokracijami in Tretjim svetom z ozirom na aplikacijo principov svobodnega trga ali pa ostre ekonomske intervencije, kakor tudi zelo različna gledanja na vprašanje, kje leži krivda za uboštvo Tretjega sveta. Večina je mnenja, da je iskati razloge za pomanjkanje potrebščin za golo življenje v gotovih predelih bivših kolonij v neprimerni razdelitvi dobrin, ki ne dosežejo revnih pokrajin. Razen tega mislijo razvite dežele, naj bi se tam spremenila kompozicija ekonomske rasti z intenzivno koncentracijo delovne sile v kmetovanju in pridelovanju potrošnih dobrin.

Dežele v razvoju naj povečajo svoje možnosti v smeri povečanega zadovoljevanja življenjskih potreb lastnega prebivalstva, da bi se zadostilo najnujnejšim človečanskim pogojem. Zajezi naj se v novih državah rastoča korupcija, ki se okorišča na račun stradajočega ljudstva in se pred svetom baha in šopiri z razmetavanjem denarja za luksuz in za nakup najmodernejšega orožja. Oni dan smo brali npr., da je ugandski diktator odredil, naj se v New Yorku zgradi za delegacijo Ugande pri ZN palača, ki bo višja od one Združenih držav! Oblastniki revnih ljudstev kupujejo za drag denar moderno orožje, ki ga njihovi vojaki niti niso sposobni uporabljati. Ljudstvo pa lakoto trpi!

Kjer in dokler vladajo take razmere, načrti industrijskih dežel kako pomagati revnim narodom iz stiske, nimajo velikega izgleda na uspeh. Brez dvoma je njihova morala pa tudi lastnokoristna dolžnost, da priskočijo z dobro pripravljenim načrtom na pomoč, kjer je dano vsaj nekaj jamstva, da bo ta uspešno dosegla svoj namen. Svobodni in gospodarsko, socialno in kulturno razviti del zemlje se očividno zaveda resnosti problema, da namreč na dolgo roko ne more en del človeštva živeti v izobilju in celo potrati, med tem ko drugi del nima najpotrebnejših stvari za golo življenje in trpi na pomanjkanju in stradežu.

Državniki in gospodarstveniki si belijo glave, na kak način ta pereči problem reševati, da bo akcija uspela. Po našem trdnem prepričanju tu ne gre in ne sme iti samo za ekonomsko reševanje raztrganih in lačnih ljudstev po Afriki, Aziji, Indoneziji in drugod. Človek nikakor nima samo želodca, ki ga je treba napolniti, ima tudi um in srce, pa naj bo še tako zanemarjen zamorec. Kultiviranje teh najodličnejših prvin v človekovem človeku je prav tako naloga celokupnega kulturnega sveta. Taka pravilna akcija je najboljše jamstvo, da bo na zemlji prevladala pravičnost in svoboda.

L. P.

BESEDA IZ NARODA

IZPOD ZVONA SV. ŠTEFANA IN OKOLICE

CHICAGO, Ill. — To je bilo že lansko leto, ko so zapihali prvi boj mrzli vetrovi. Seveda sva z g. Matijem Vlašičem na varnem zatišju kot dva stara mačka na soncu. Ob kozarčku dobrega vinca seveda, ki ga je lastnoročno spresal g. Matija sam. Beseda je dala besedo in marsikaj mi je povedal iz svojega življenja. Vedel sem že, da bo v februarju 1977 obhajal zlato poroko. Potegnil sem iz žepa beležnico in svinčnik, g. Matija pa me je postrani pogledal, češ, kaj boš pa pisal.

Začelo se je izpraševanje, saj veste, da so tisti, ki za "cajtenge" pišejo, zelo radovedni, bolj kot kake ženske. Iz njegovega pripovedovanja sem zvedel marsikaj, kar je vredno, da se zapiše. Matija Vlašič se je rodil 7. februarja 1903 v Kruški vasi, župnija Čatež ob Savi. (Torej je pet mesecev starejši od mene.) Njegova ženka Angela, ki se je preje pisala Kožar, je mlajša za tri leta. Rojena je bila 6. maja 1906 v Cerkljah ob Krki. Poročila sta se 24. februarja 1927 v cerkvi Bušečova vas, Sv. Križ ob Krki. Kdaj in kako sta se spoznala, nisem upal vprašati. Gotovo je pa g. Matija kot mlad in 'zauber' fant stopil kdaj pod njeno okence, saj je to stara slovenska navada. V zakonu se jima je rodilo šest otrok: Frank, Stanko, Rezka, Angela, Marija in Vinko. Ta je pa bil že rojen v rajhovskem taborišču. Družina je skrbno delala na svojem posestvu, hranila, bili so srečni, ko je družino zadela velika nesreča. Huni novejše dobe, Hitlerjeva drhal je pogazila Jugoslavijo v enem tednu, najprej seveda Slovenijo. V jeseni 1941 so Nemci izpraznili vse kraje brežiškega okraja, slovenske družine preselili v razna taborišča v Nemčiji, na njihova mesta pa naselili kočevske Nemce. Ti so pozneje hudo nastradali radi svoje lahkovernosti in vdanosti Hitlerju. Tako se je zgodilo tudi z številno Vlašičevo družino. Le kratek čas so jim dali, da so za silo spravili skupaj najnujnejše stvari, pa so se morali posloviti od drage zemlje, katero so s toliko ljubeznijo obdelovali. Naložili so jih na tovornjake in jih odpeljali v Rajhenburg (3 dni) od tam pa v Nemčijo v Dahlhausen. Ker so bili Vlašičevi kmetje, so bili določeni za delo na polju. Odšli so na veliko državno posestvo v Duerren, Reinland. Tam so garali vse dni v tednu pod vojaškim nadzorstvom brez ozira na vreme. Le ob nedeljah so bili prosti. Takrat so lahko šli tudi v cerkev. Vlašičeve so Nemci smatrali kot "folksdajč", zato so imeli nekaj ugodnosti. Lahko so si redili tudi kako prase in imeli nekaj vrta, dočim se je Poljakom in drugim zasužnjenim delavcem godilo mnogo slabše. Na skrivaj je dobra gospa Vlašičeva tudi tem kako pomagala. Dobili so seveda plačo. Skrbno so hranili, vedeli so, da bo kmalu konec tisočletnega Hitlerjevega kraljestva. V letu 1945, ko so bili Nemci premagani, so te kraje zasedli Amerikanci. Ti so hoteli, da se vsi vrnejo v takozvano "Jugoslavijo", kjer je že vladal trinog Tito. Prišel je jugoslovanski oficir in jih nagovarjal k vrnitvi. Toda oče Vlašič je bil bolj pameten kot novopečen partizanski oficir. Hotel je vedeti to in ono in če bo dobil nazaj vse, kar so jim Nemci vzeli. Ker ni dobil zadovoljivega odgovora, je g. Vlašič vabilo odbil. Nemci so jih hoteli obdržati, ponujali so jim državljanstvo. Kot zaveden Slovenec je g. Matija odločno ponudbo odbil. Če bi dobili nemško državljanstvo, bi moral on in nekateri starejši sinovi k vojakom.

V Ameriko je prišla Vlašičeva družina pred Božičem l. 1950. Sponzor je bila Liga slov. kat. Amerikancev (p. Bernard Ambrožič). V Chicagu jim je mnogo pomagal sorodnik g. Kožar. Bile so pa težave glede stanovanja. Nekdo, ki je v slovenski okolici delal lepe dobičke tudi pri novoseljencih, je imel prazno veliko stanovanje. Ni ga hotel dati družini z več otroci kljub priporočilu sorodnika in g. Kukmana (sedaj že mrtev). Stanovali so najprej v hiši, katero je pozneje kupil dr. Čerček. Ker so bili varčni, so hitro prištedili denar, da so kupili sedanjo hišo na 1850 West Cermak Rd. Morali so jo predelati.

Otroci so se vsi srečno poročili. Vsi so skoraj v bližini staršev in jih radi obiščejo, tudi jim pomagajo, oča Vlašič pa njim. Le hčerka Angelca, poročena z Viktorjem T. Balaker, ki je odvetnik, je v dalnji Kaliforniji, pa tudi rada pride s svojim možem na obisk.

Ko oba Vlašičeva, g. Matija in ga. Angela ob 50-letnici poroke gledata nazaj, ugotavljata, da sta mnogo pretrpela, obenem pa tudi doživela mnogo lepih let. Bog jima je bil vedno blizu. Zato ni čudno, če ju vidimo vsako jutro v cerkvi. Oba pri slovenski maši, Matija gre domov kuhat, ženka pa počaka še na osmo mašo. Oba rada bereta Ameriško Domovino, katero jima prinaša hčerka. Ob zlati obletnici poroke naše iskrene čestitke z željo, da bi še mnogo let živela v naši sredini, v slovenski naselbini v sreči in zadovoljstvu.

Zlata poroka g. Matije in ge. Angele Vlašič, ki živita, odkar sta prišla v Ameriko, v naši slovenki naselbini na 1850 W. Cermak Rd., bo v soboto, 5. marca, ob 4. pop. v slovenski cerkvi sv. Štefana. Pridimo k tej redki slovesnosti in molimo, da bi dočakala v zdravju še biserni jubilej.

*

Ko pridete v cerkev sv. Štefana, boste opazili na desni strani pod korom lepo veliko barvno sliko našega svetniškega kandidata, škofa Friderika Barage. Sliko v lesenem okvirju smo že videli ob Baragovi nedelji. Kako je prišlo do te slike? Naš zvesti častilec Friderika Barage g. Joseph Gregorich jo je našel v farnem pritličju. Bila je dobro ohranjena, le okvir je bil bolj slab. Slika je gotovo iz časov, ko se je ustanovila Baragova zveza v Chicagu. G. Tone Gaber st. je sliko prinesel domov, kupil in sam naredil prav lep okvir in jo dal na razpolago Baragovi zvezi. Po prvotnem načrtu naj bi slika visela v cerkveni veži, ki pa ni dovolj varen prostor. G. župnik p. Tomaž ji je dal bolj primerno mesto. Nameščena je pod korom. Slika ima v levem kotu slovensko trobojnico, pod sliko so podatki o Baragi, ki jih je sestavil dr. Tone Arko v slovenščini in angleščini. Natisnjeni so bili v Lemontu pri Ave Maria. Častilec Barage, obstoj ob sliki, spomni se tega velikega Slovenca in misijonarja med Indijanci v Ameriki. Zateci se k njemu v trdnem zaupanju, da boš uslišan.

*

Ne pozabite, da bo mladinska maša v nedeljo, 27. februarja. Takrat bomo že v postu. Pridite k slovenskemu križevemu potu, ki je vsak petek ob pol 8. zv. pred izpostavljenim Najsvetejšim.

*

V Ameriki je 106,441 oseb, ki so stare 100 ali še več let.

*

Vesel pust vsem, ki to berete!

"Toti Štajerc"

—o—

Spominski večer za Karla Mauserja

CLEVELAND, O. — Društvo SPB Cleveland prireja ob 30-dnevnici smrti spominski večer za rajnega Karla Mauserja v nedeljo, 27. februarja 1977, ob 5. uri popoldne v dvorani Sv. Vida.

Na sporedu je kratek govor, Mauserjev božični govor na traku, deklamacije, nekaj žalostink in predvajanje slik iz Mauserjevega življenja.

Vsi vabljeni!

Odbor

—o—

Nove mere

Različne enote za mere in uteži zelo otežujejo mednarodno trgovino. Medtem ko so v naši stari domovini že davno opustili funte, cente, kvintale, vatle, klaftre, komolce, palce, pedi in pesti in druge podobne mere, so te mere po nekaterih državah Evrope še vedno v veljavi. Najslabše je pa to, da so te mere v raznih državah različne: v Nemčiji npr. je en funt 500 gramov, v Angliji pa samo 453.59 gramov. Ena konjska sila pomeni v Angliji večjo moč kot v Nemčiji; ameriški galon meri 231 kubičnih inč ali 3.78533 litra, angleški imperialni galon pa 277.27 kubičnih inč ali 4.22 litra.

Medtem, ko se je že skoro ves svet s starokopitno Anglijo na čelu odločil za prehod na mnogo praktičnejši metrski sistem in ko se Amerika še drži čevljev, jardov, galonov in funtov, se pa Nemčija že pripravlja na prehod k drugim meram. Metrskega sistema seveda ne bo opustila, pač pa bodo izginile kalorije, konjske sile, kilopodi, atmosfere in ponekod tudi Celzijeve stopnje.

Po mednarodnem dogovoru in po nemškem zakonu od 5. julija 1970 morajo najkasneje z novim letom 1978 stopiti v veljavo te nove mere:

Namesto Celzija se bo uporabljal Kelvin. To je ime angleškega fizika lorda Kelvina (1824 — 1907), ki je postavil merjenje temperature na podlago absolutno najnižje možne stopnje. Po sedanjem sistemu je to 273 stopinj Celzija pod ničlo, po novem bo pa to ničla Kelvina. To, kar je sedaj 30 stopinj Celzija, bo potem 303 Kelvina. Zunanjo, sobno, kopalno in telesno temperaturo bomo pa še naprej lahko merili s stopnjami Celzija.

Konjske sile bodo zamenjane s kilovati tudi pri avtomobilskih motorjih, strojih na paro, turbinah in drugih pogonskih strojih. Ena konjska sila je 746 watov, torej bo motor, ki ima 120 konjskih sil, v bodoče označen z močjo 88 kilowatov. Avtomobilske tovarne v Evropi že nekaj let označujejo moč motorjev z obema enotama. Na ta način bo izenačeno merjenje moči v vseh strojih.

S kalorijami merimo hranilno vrednost živil. To bo sedaj zamenjan z "Joule". (Ta enota je dobila svoje ime po angleškem pivovarnarju in amaterskem fiziku James Joule (1818 -1889). En Joule bo merilna enota za energijo ali delo, kar je vseeno. Kar je sedaj 1000 kalorij, bo po novem 4187 Joulejev.

Zračni pritisk v avtomobilskih gumah bomo poslej merili z "Bar" in ne več z atmosferami.

Kilopod, s katerim so dosedaj tehniki določali težo kake tvarine, bo izginil iz učnih knjig. Angleški fizik sir Izak Newton je ugotovil, da obdrži npr. kos kruha na ekvatorju isto velikost kot na severnem ali južnem polu, spremeni pa svojo težo (zaradi različne zemeljske privlačnosti), zato se bo nova enota imenovala Newton. En sedanji kilopod bo v bodoče 9.81 Newtona.

Hvala Bogu, da ostanejo ure še nadalje nespremenjeni merilci časa in meter tudi zanaprej mednarodno veljavna dolžinska mera.

ALI SLOVENCI NAPREDUJEMO?

TRST, It. — Zapisali smo "Slovenci" in ne "zamejski Slovenci", kajti zdi se nam, da na zamejske Slovence ni mogoče gledati brez stalne jasne zavesti, da smo Slovenci v takoimenovanem "zamejstvu" in da tudi moramo vedno ostati bistven del celotnega slovenskega naroda. Brez take zavesti in dejanske povezanosti je samo vprašanje časa, kdaj nas bo zagrnil val asimilacije, kajti iluzorno si je predstavljati (čeprav si nekateri to domišljajo), da je mogoče ustvariti neko posebno težišče in središče v manjšini sami, neglede na ostalo slovenstvo. Ta "zamejska", oziroma manjšinska miselnost grozi zadnje čase zamegliti realnejše gledanje, pehajoč manjšino v izolacijo od splošnega političnega položaja in življenja v Italiji in v nekako geto in vzbujajoč hkrati v ljudeh občutek brezbrižnosti in odtujenosti za vse tisto, kar se dogaja v matični domovini Sloveniji, tako da občutijo tamkajšnje slovenstvo in njegove težnje vedno bolj kot nekaj tujega, "ne našega".

Na vprašanje, ki smo ga postavili v naslovu, ne bi mogli brez nadaljnega odgovoriti pritrdilno, pa naj gre za našo manjšino ali za celoten narod. Kar zadeva našo manjšino v Italiji, je poleg nekaterih pozitivnih pojavov, kot npr. večanje števila otrok v slovenskih šolah ali sorazmerno razgibano kulturno življenje, opaziti tudi negativne pojave, kot npr. politično pasivizacijo, izgubljanje volivcev Slovenske skupnosti na Tržaškem in delno tudi na Goriškem, izgubljanje jasnih političnih in narodnih ciljev izpred oči, premajhna požrtvovalnost za narodne ideale, pomanjkanje čuta za stvarnost in konkretnost.

Kar zadeva ostalo slovenstvo, se tudi ne smemo vdajati iluzijam. Na Koroškem je bil dosežen taktični uspeh z bojkotom štetja manjšine, toda koroško slovenstvo ostaja še naprej v defenzivi in mora prenašati ogromen ponemčevalni pritisk, ki ni samo uraden, in ki traja že celo stoletje ter ga zaenkrat ni mogoče zaustaviti, tem manj, ker se omejujemo na splošno pri tem samo na hrupne protete in obtožbe, nihče pa ne preučuje, kakšni so konkretni vzroki, da se koroški ljudje vdajajo temu pritisku in se potujčujejo.

So ti vzroki gospodarski ali politični, kulturni ali psihološki, jih povzroča vpliv okolja ali politična in narodnostna neprebujenost in nezavednost? O tem manjka vsakršna znanstveno-sociološka objektivna analiza. Odgovorov ne smemo iskati samo v starih frazah ali v subjektivnih člankih in črticah v "Mladju".

Kar zadeva Slovenijo samo, bi bilo predvsem želeti, da bi se tudi širša javnost zavedla, da mora matični narod skrbeti za manjšine zunaj meja svoje republike. Naravnost neverjetno je, kako malo se javnost v Sloveniji briga za manjšine, kljub temu, da ne moremo očitati tisku, da je ne bi obveščal o njih. Poleg tega bi bilo potrebno, da se zaustavi v slovenski javnosti naravnost nerazumljivo pristajanje na težnjo, da se slovenska republika kot država slovenskega naroda poniža v navadno upravno provinco, tako da je redno potisnjena v družbo takih provinc sosednjih držav, npr. Furlanije - Julijske krajine, bocenske pokrajine, beneške dežele ali Koroške in Štajerske.

Želeli bi si poleg napredovanja splošne demokratizacije življenja ne samo na gospodarskem področju, tudi odločnega prizadevanja za dvig kvalitete na vseh področjih slovenskega življenja, tako da bi lahko bile slovenske manjšine zunaj in izseljenci ponosni na svojo domovino Slovenijo. Zdaj doživljajo v tem pogledu vse preveč razočaranj, ne nazadnje tudi v športu, ki je danes važnejši dejavnik, kot si predstavlja starejša generacija.

Toda zahteva po kvaliteti življenja ne zadeva samo matičnega slovenstva, ampak tudi življenje pri nas in slovenstvo nasploh. Zahteva po kvaliteti mora prevladati povsod, na vseh področjih življenja. Zadovoljstvo z vsem in "navdušenje" za še tako klavrne dosežke je strup za kvaliteto, vdajo v povprečnost in dejansko ogrožanje našega narodnega obstoja. Že sam boj za ohranitev slovenskega naroda v družbi evropskih narodov zahteva danes od vseh Slovencev resničen in resen napor po kvaliteti vsega narodnega življenja.

N. L.

—o—

Tudi termiti imajo svoj jezik

Termiti se ne sporazumevajo samo z vonjem, ampak tudi električno, kakor je ugotovil profesor Gunether Becker v Berlinu-Dalem. Pri poskusih se je pokazalo, da termiti lahko "govore" med seboj tudi, če so zaprti vsak v svoji steklenici.

Profesor Becker pravi, da so že prej ugotovili, da imajo šibka magnetična polja močan vpliv na delovanje termitov. Vpliv na obnašanje termitov se opaža tudi, če je več termitov skupaj v zaprti posodi.

Nosilci tovrstnega sporazumevanja morajo vsekakor biti električni valovi, ker so poskusi v Berlinu-Dalem pokazali, da termiti odgovarjajo tudi na umetno povzročene valove.

—o—

Mleko za dolgo življenje

V mestecu Ocu na severnem Japonskem je v 113. letu umrl Niva Kavamoto, o katerem trdijo, da je bil najstarejši prebivalec Dežele vzhajajočega sonca. Kavamoto je zapustil na 100 vnukov, pravnukov in prapravnukov. Eden od njegovih potomcev je danes član japonskega parlamenta.

Kot trdijo člani Kavamotove družine, je najstarejši Japonec do konca življenja popil vsak dan po štiri litre mleka.

—o—

Tisk je velesila, delajmo za AMERIŠKO DOMOVINO!

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

"Biti moramo pogumni"

"Današnji časi so neugodni in krščanskemu življenju nenaklonjeni. Življenje se ne more razvijati na miren in urejen način, ker mu sedanje navade in skupna praksa tega ne dopuščajo. Kristjani ne živimo v mirnih in lahkih časih. Zato moramo biti borci, ne pa kaki mirnodobski državljani."

"Moderna družba je polna vprašanj glede povezanosti med krščanstvom in družbenim življenjem; često celo preobrne ravnotežje, ki je med Cerkvijo in družbo vladalo cela stoletja."

"Ko mnogo ljudi omahuje v veri in v svojem moralnem obnašanju, moramo kristjani ostati močni. Mi nimamo namreč nikake potrebe izposojati si socialne in filozofske principe, ki so v nasprotju z verskimi načeli."

To so skoraj dobesedna navodila poglavarja Cerkve, namestnika Kristusovega na zemlji. Papež sam nam torej jasno pove, naj ne pričakujemo mirnih časov, ki bi mogli živeti svoje krščansko življenje v lagodnosti in brez ovir. Kdor to danes skuša, je kristjan dvomljive vrste, po papeževem ni dober kristjan današnjega časa. Razmere današnjega kristjana nujno silijo, da postane borec. Najprej borec proti slabim lastnostim v samem sebi. Dalje borec proti vdorom od zunaj, ko pornografija maže svetost spolnosti, ko goljufija in tativina bijeta v obraz dekalogu, ko je korupcija vsakdanje sredstvo pridobivanja; kristjan mora biti borec za pravice Cerkve in to v vseh poklicih življenja; borec za katoliško šolstvo, borec za uveljavljanje katoliških načel pravičnosti in socialne poštenosti; borec za dober katoliški tisk, borec proti vsem satanskim izmišljotinam, ki uničujejo osebno sramežljivost, teptajo družinsko zvestobo, skrunijo svetost družinskega življenja in smešijo, kar je večno sveto — — življenje od spočetja, na drugi strani pa poveličujejo, zločin pred Bogom in ljudmi — kriminal.

Kako more biti kristjan neborec, ko satanske sile pod raznimi -izmi — trenutno je najbolj zloglasen komunizem — načrtno in organizirano širijo razdore, sovraštvo, laži, obrekovanja, umore, upore tako med narodi kot med manjše družbene celice, sloje in poklice. Papež pravi: "Bodite borci in to pogumni, neustrašeni, danes niso časi lagodnega krščanstva. Ali bomo torej spali, če je sovražnik buden! Ali bomo uživali lagodno življenje, če je sovražnik delaven. Biti moramo borci, ki ne samo ustavljajo poplavo brezboštva, ampak tudi širijo ofenzivo krščanske miselnosti, še več krščanskega življenja.

Najbolj duhovno bedni pa so tisti kristjani, ki hodijo k sovražnikom krščanstva in se od njih izposojujejo socialne in filozofske principe za življenje v družbi, kot da jih krščanstvo, ki je edino v posesti vse resnice, ne bi poznalo. Še celo to delajo nekateri, da si izposojajo veri nasprotne principe, da bi jih uveljavili v družbi.

Od tod oboževanje tega, kar so npr. ustvarili komunisti na socialnem in gospodarskem področju. Ali niso nekateri romarji v rdeči raj polni hvalisanja komunističnih stvaritev! Kako Kristusov namestnik na zemlji dobro pozna poniglavo miselnost tistih, ki hodijo h komunistom na počitnice in pri tem vsaj malo, vsaj za nekaj časa zatajijo svojo krščansko miselnost, da dobijo vsaj malo milosti v rdečih očeh. V to kategorijo spadajo vsi kolaboracijonisti z božjimi sovražniki, ki to delajo, da bi sebe reševali.

Papež pravi, da bodimo močni! Moč je pa v odpovedi, v vztrajanju na ravni poti, v žrtvah, v značajnosti, ki je dosledna. "Ne omahujmo v veri in v moralnem zadržanju!" To je papežev poziv kristjanom vsega sveta, torej tudi Slovencem v Kanadi in drugje po svetu, tudi v Sloveniji.

B.

Iz misijonske korespondence

Slovenska misijonarka sestra Jeanne Elizabeth piše iz Upingtona v Južni Afriki. Izraža hvaležnost za božično darila stotih dolarjev, ki jih je prejela iz Toronta. Pravi, da z delom še nadaljuje in da še upajo na lepšo bodočnost, da pa morajo biti pripravljene na vse, še celo na preobleko. Sestra dela v mestu, ki šteje do 40,000 ljudi. Med njimi je samo 7000 katoličanov, za katere se trudita dva duhovnika in 40 katehistov. Ljudje so dobri, a rdeči jih izrabljajo v svoje namene. Misijonarka se silno priporoča, da še naprej pomagamo z molitvijo in darovi.

Sestra Mirjam Zalaznik pa se oglaša iz Indije iz kraja Kanpur. Tudi ona se zahvaljuje za denarno darilo. Obenem pa opisuje, kako v mesecu januarju živi severna Indija v znamenju, ki se imenuje KHUMB MELA, kar bi pomenilo ogromno romanje, ki se godi vsakih 12 let. Iz vseh delov Indije cel mesec (od 6. januarja do 9. februarja) romajo milijoni v Allahabad, da se v sveti reki Ganges operejo svojih grehov. To vse se vrši na mestu, kjer se podzemska reka Saraswati zliva v reko Ganges. To je svet kraj z imenom Sanganes, sredi reke. Milijoni prihajajo peš iz najoddaljenejših krajev. Ni redko videti možakarja, ki nosi na hrbtu svojo mater, ki je invalid, da ji omogoči kopel v reki Ganges — zagotovilo večnega zveličanja.

Krščanstvo se žal ne širi, kot bi želeli. Indija bi bila polna svetnikov. Kar ljudi moti, je to, da je toliko krščanskih cerkva. Kot seme pod grudo, tako je naše delovanje skrito. Kdaj bo vzklila žetev, le sam Bog ve?! Molite za nas in za naše delo!

Misijonski por.

AMERIŠKO DOMOVINO v vsako slovensko družino v ZDA in Kanadi!

POSEBNO VLOGO pri proslavljanju 25-letnice kraljevanja Elizabete II. vrši njen sin prestolonaslednik princ Charles (na sliki). Predvidevajo, da bo postopno prevzemal v javnosti vedno več nalog krone.

Spomini ob jubileju

IV.

Beračenje. Bili smo lačni. Najprej smo šli nad borovnice in maline. Ni dosti pomagalo, kruha je manjkalo. Fantom v sobi sem povedal, da se v Avstriji lahko berači, da le znaš štiri nemške besede: "Bitte schoen Brott" in pa "Danke schoen". Hitro so se naučili in šli kot pravi Nemci od kmeta do kmeta za kosom kruha. Dostikrat so pa še te štiri besede zamenjali in so pri vstopu v hišo rekli: "Danke schoen Brott".

Z Janezom sva šla na prvo beračijo. Z nahrbtniki sva zapustila taborišče zgodaj zjutraj in sva šla s trebuhom za kruhom. Sram naju je bilo beračiti, zato sva se odločila, da bova kruh kupovala. Zelo nama je olajšalo sramoto, ko sva stopila v kmečko hišo in vprašala: Haben sie etwas Brot za verkaufen? (Ali imate kaj kruha naprodaj?) Dobre, usmiljene gospodinje so vedele, da sva iz lagerja in ne trgovca in da verjetno nimava groša v žepu. Tako sva hodila ves dan od kmeta do kmeta. Ni bila težka prtljaga, vendar nekaj kalorij je pa le bilo v njej. Ker sva bila med prvim nadležneži, so bile gospodinje še kar prijazne in radodarne. Že pozno popoldne sva se odločila, da bo treba iti "domov" v taborišče. Sedela sva na golem hribčku pod gozdom in skalami. Bil je prekrasen pogled v dolino: bela cesta, železnica, Drava; na drugi strani pa spet planine in gorovje. Kar sva imela v nahrbtnikih, sva stresla na kup. Janez je pokleknil predenj, pregledoval, kaj sva nabrala in ugibal, kako bi pravično razdelil. Kosi niso bili vsi enaki; med njimi so bili ožgani, pepelnati, črni, eni pa celo podobni belim. Janez je začel: Ta je Urban, gre na to stran. (To so bili slabi kosi.) Jaka gre na drugo stran (dobri kosi). Tako je bila delitev pravična. Vsak je vzel polovico "Urbanov" in polovico "Jaketov", spravil oboje v svoj nahrbtnik in že sva hitela proti železniški postaji. V eni uri sva bila zopet v taborišču. Prijatelji so naju pričakovali kot Canarjevi otroci, ko matere tako dolgo ni bilo domov s hlebom kruha. (Iz črtice Sv. obhajilo.) Vsak je dobil pošten kos kruha, saj drugi tisti dan niso imeli tolike sreče kot midva.

Po kruh, med in orehe. Čez nekaj dni je kruh spet pošel. V tistih dneh se je zglasil v taborišču starejši učitelj iz Kočevja. Poznali smo se. Povedal je, da živi med Tirolci, da uči muziko v trgu in po vaseh, in da ima sijajno življenje. Midva sva pa tako lačna v taborišču, sva mu tožila. Pa naju je povabil, naj ga prideva obiskat, nama bo napolnil nahrbtnike s kruhom, orehi in z medom. Težko je bilo verjeti govorjenju o tolikih dobrotah, vendar se človek v stiski oprime vsake rešilne bilke. Učitelj nama je dal naslov in čez dva dni sva se že odpravila na dolgo pot. 30 km z vlakom in nato še 20 km peš. Bilo je to že blizu Lienza; železniška postaja in trg Ober-Drauburg. Šlo nama je po glavi: med, orehi kruh, polni nahrbtniki in še cule v rokah. Ker je bila že trda noč, do učitelja pa še uro hoda v hrib, sva se zatekla na kmetijo poleg glavne ceste. Zaradi sigurnosti, če sva na pravi poti, sva vprašala, če poznajo v bližini begunca učitelja muzike iz Slovenije. Zvedela sva, da gre tam mimo vsako jutro, ko hodi v službo v trg. Prosila sva za prenočišče; dobila sva hlev. H kravi sva vrgla nastilja in se kar oblečena zleknila k njej. Ker so bile tedaj že hladne jesenske noči, nama je njena toplota prav prišla. Najina skrb je bila, da zjutraj zgodaj vstaneva, da učitelja dobiva še doma. In res, drugo jutro sva že lezla proti domačiji v hrib, ko sva naletela na učitelja, ki je šel v službo. Tako se naju je prestrašil kot dveh besnih volkov. Komaj je prišel k sebi in spoznal, da sva njegovo vabilo vzela zares. Niti na um mu ni prišlo, da bi se odpravila na tako dolgo pot zaradi dobrot, ki nama je o njih govoril. "V redu," je rekel, "grem do moje gospodinje, da vama bo postregla z zajtrkom, gotovo še nista danes ničesar zaužila." (Sinoči tudi večerjala nisva!) Učitelj se je v naglici poslovil.

Gospodinja nama je dala malo žgancev in mleka, bili so to ostanki za psa in mačka. O orehih, medu in kruhu ni bilo ne duha ne sluha. Vas je bila velika in izčrpana; pogosto so jo namreč obiskali begunci iz Lienza. Poskusila sva v dveh hišah, a "gospodinje ni bilo doma", izmišljotina. Nič nisva bila huda, ponosno sva šla skozi vas, rekoč: "Pa sva jih le ugnala!" (Bo še.)

I. L.

Z vlakom iz Osla do Lizbone

(Piše Anton Pušavec iz Cookstowna v Ontariu.)

V.

Zahodna Nemčija, po obsegu celo okoli 2% manjša od Jugoslavije, pa s preko 60 milijoni prebivalcev, ki je ustvarila eno najvišjih ravni na svetu. Razbita mesta so nova. Milijarde so šle za vojno odškodnino, pa je še vedno čez $35 milijard v zlatu in drugih valutah v državni blagajni! To daleč presega katerokoli drugo državo in je več kot še enkrat toliko kot so rezerve Združenih držav.

Kaj pa Vzhodna Nemčija? Pičlo polovico po obsegu Zahodne, ima 17 milijonov prebivalcev. Nekdanja žitnica Nemčije. Pa je tudi imela svoj delež industrije (Halle, Leipzig, pokrajina Thueringen itd.), mesta manj razbita kot na Zahodu. Vsekakor boljši življenjski pogoji kot na Zahodu. Nimam podatkov v številkah, pa popolnoma zadostuje, ko sem jo prevozil z vlakom, avtom, pa jo še prehodil za nameček. Berlin je že precej zgrajen, pomagali so si tudi s tem, da so ruševine podrli in enostavno potlakovali in tako so nastali veliki tlakovani prostori. Je pa pusto in prazno. Imel sem občutek, kot da sem v Moskvi, samo da je tu novejše, ker je bilo tudi tu razbito. Drugo je podeželje in tista mesta, ki niso bila od bomb prizadeta. Vse enostavno razpada. Še 30 let socializma, sem rekel sopotniku Bavarcu, pa vzamejo samo lahko še buldožerje in enostavno poravnajo. Potem pa tisto naravnost poniževalno plazenje za zahodnim denarjem.

Sredi večera je bilo, ko sem prišel v sobo. Najlepši čas v vzhodnem Berlinu sem doživel, ko sem odprl radio in je bila že na sporedu operna glasba, ki je trajala še 3 ure. Ko sem gledal skozi okno preko slabo razsvetljenega vzhodnega dela mesta v daljavi močno razsvetljeni Zahodni Berlin in so me istočasno prijetno božale melodije in soprano pevke, sem imel občutek, do sem mnogo višje kot v 15. nadstropju. "Westdeutsche Rundfunk und Sender Freies Berlin" se je oglasila na redke čase napovedovalka in brez reklame (commercial) objavila nadaljni potek programa, prenos Festivala v Salzburgu, ki so ga prenašale postaje Zahodne Nemčije in postaje svobodnega Berlina.

Drugo jutro sem zapustil Berlin. Vlak sem imel že ob osmih. Prišel sem k sreči na postajo Alexander Platz že kmalu po sedmi. Karto sem si nabavil že prešnji dan, ker skozi Vzhodno Nemčijo evropska ni bila veljavna. Iz postaje Friedrichstrasse bo peljal vlak v Zahodno Nemčijo, mi je rekel sprevodnik, ko sem ga vprašal, na katerem tiru bo stal vlak. Imel sem še dosti časa, da sem šel dve postaji nazaj, od koder sem dan preje prišel.

Na postaji Friedrichstrasse, predno sem prišel na pravi tir, sem šel še enkrat skozi vse ceremonije kot dan preje. Pregledovali mi kovčka ravno niso, sto drugih vprašanj so mi stavili. Končno sem se znašel tam, od koder je vlak odpeljal in kjer je bila obmejna straža. Vojak v višini in vojska po tleh. Pet minut pred odhodom je prazen vlak počasi privozil z vzhodne strani, predno se je ustavil, je bilo po zvočniku objavljeno, naj še nobeden ne vstopa. Ni nas čakalo več potnikov kot pet. Ko se je ustavil, se je postavil mogoče na vsakih 15 korakov po en vojak, nekaj jih je pa šlo skozi vlak, če se slučajno ni kdo vtihotapil. Dve minuti pred odhodom smo smeli vstopiti. Vozil je skozi Zahodni Berlin po isti progi, po kateri sem prišel pred tremi dnevi. Na jugozahodnem delu Zahodnega Berlina, kjer sem pred tremi dnevi prišel iz severozahodne smeri, jo je ta dan ubral proti jugu. Okoli 300 km poti skozi Vzhodno Nemčijo se je le nekajkrat ustavil, ne da bi kdo izstopil ali vstopil.

Na postaji tik pred žično ograjo, je vlak postal malo dalj časa. Kljub žični ograji, ki je bila samo kakih 200 m naprej, ki onemogoča ljudem pobeg na Zahod, so komunisti imel- korajžo, da so namestili napis "Na delo za socializem za dobro človeku". Prav pri vlaku sta oče in sin pobirala lesne odpadke. Jasno sta kazala, kako bi se nam rada pridružila, pa je bila ograja namenjena tudi njima.

(Daljo sledi)

NERODNA REČ — Ko se je predsednik pokrajinske vlade Kvibeka vozil zgodaj zjutraj v nedeljo, 6. februarja domov, je po nesreči zapeljal preko na cesti ležečega človeka. Najprej so mislili, da je bil ta že mrtev, ko je Levesque zavozil nanj, preiskava je dognala, da je umrl zaradi poškodb, ki jih je dobil pri tem. Iz prometne nesreče je postala politična zadeva, ker je Rene Levesque sam sedel za krmilom in skušajo njegovi nasprotniki to izrabiti proti njemu.

VESTI IZ SLOVENIJE

Idrijski rudnik naj začasno ustavil obrat

Vlada v Ljubljani je prišla do zaključka, da je najboljše začasno idrijski rudnik zapreti, pa vršiti v njem potrebna vzdrževalna dela, kar bo omogočilo kasneje obnovo obrata, če bodo cene živega srebra tolikšne, da bi bilo to rentabilno.

Vprašanje je, kam z delavci rudnika, ki jih tam ne bodo več potrebovali. Nujno je treba poskrbeti za njihovo zaposlitev v Idriji ali neposredni okolici, kjer ti žive v svojimi družinami. Tako bi bili na razpolago, kadar bi obrat v rudniku živega srebra, ki je dajal nad pol tisočletja delo in zaslužek idrijskim rudarjem, obnovili.

Drugi del bolnišnice v Mariboru začeli graditi

Pretekli mesec so začeli graditi prvo etapo drugega objekta medicinsko funkcionalnega trakta mariborske bolnišnice. Med drugim obsega celotni opeklinski del s potrebno operacijsko dvorano, operacijski blok z devetimi operacijskimi sobami in pripakajočimi objekti. V pritličju je predviden radiološki oddelek in del sprejemnega bloka za bolnike. Gradnja začete etape bo predvidoma končana decembra 1978 in bo stala 198 milijonov dinarjev, celoten drugi objekt pa je preračunan na 253 milijonov dinarjev.

"Izgubljen" spis P. P. Glavarja objavljen

Opisovalec življenja in dela Petra Pavla Glavarja — "Odiseja iz Komende" je v Slovenskem biografskem leksikonu zapisal, da je njegov spis o čebelah izgubljen. Tega so pred več kot 20 leti našli v ljubljanskem državnem arhivu in ga sedaj objavili v celoti v moderni slovenščini. Peter Pavel Glavar je prevedel in jo po svojih skušnjah dopolnil razpravo o čebelah, ki jo je napisal Anton Janša. Zveza čebelarskih društev jo je izdala v posebnem zborniku z naslovom "Ob 200-letnici pisane besede o slovenskem čebelarstvu".

Pokopali so napačnega bolnika

Pretekli mesec so v Mariboru na Pobreškem pokopališču pokopali 81 let starega Franca Čiriča v prepričanju, da je Alojz Ula. Ko so truplo zadnjega pripeljali in ga pripravili za pogreb, sta hčerki umrlega Franca Čiriča videli, da to ni njun oče. Pogreb so morali preložiti, dokler niso dognali, da so v bolnišnici trupla zamenjali.

Nov dom JLA v Novem mestu

Ta mesec je gen. Stane Potočar, načelnik glavnega štaba Jugoslovanske ljudske armade (JLA) odprl njen novi dom, ki so ga začeli graditi pred letom in pol. Pri odprtju je bil poleg gen. Potočarja-Lazarja navzoč tudi gen. Franc Tavčar-Bok, poveljnik ljubljanskega armadnega območja, in gen. Miha Butara, slovenski republiški sekretar za narodno obrambo.

Zadnje vesti

Za zadnje vesti iz Slovenije poslušajte v Clevelandu in okolici Slovensko radijsko uro "Pesmi in melodije iz lepe Slovenije" vsak večer od ponedeljka do petka na postaji WXEN-FM na 106.5 MC, katero vodita dr. Matan in ga. Barbara Pavlovčič

Za ohranitev tjulnjev

Strokovnjaki ekološkega sklada "Franz Weber" so izjavili v Montreuxu (Švica), da bodo februarja najeli dve ali tri letala, s katerimi bodo peljali 600 novinarjev "na kraj pravega pokola mladih tjulnjev."

Odpravo bodo finansirali z denarjem, zbranim s prodajo značk in lepakov, na katerih je prikazana tjulenja samica z mladičem. Značke in nalepke bodo prodajali v Franciji, Švici in Italiji. V Franciji bo prevzelo prodajo značk nekaj veleblagovnic, v drugih deželah, bo verjetno ravno tako.

Namen akcije: novinarji naj bi opisali, kar bodo videli, to bo po mnenju prirediteljev dovolj razgibalo javno mnenje, da bo pritisnilo na pristojne vlade, naj prepovedo nadaljnje uničevanje te živali.

AMERIŠKA DOMOVINA je vaš list, podpirajte ga!

NAROČNIKOM,

ki prejemajo list po pošti! Datum nad vašim imenom pomeni, do kdaj je plačana vaša naročnina; najprej mesec, nato dan in leto. Pravočasno plačana naročnina je velika pomoč listu. Prosimo upoštevajte!

CLEVELAND, O

MALI OGLASI

EUCLID

prvikrat naprodaj, tri leta star zidan ranč, s tremi spalnicami, dvojna priključena garaža. Polna klet. V okolici novih domov.

Tracy Avenue

V Euclidu, kolonial s 4 spalnicami, garaža za 2 avta, vsa podkletena. $36,900.

Genesee Avenue

V Euclidu, 4 velike spalnice, klet, priključena garaža. Brezmadežna.

EUCLID

zidan ranč, priključeno garažo, tri spalnice, 1½ kopalnica, lep lot.

UPSON REALTY
UMLA
499 E. 260 St. 731-1070
Odprto od 9. do 9.

(31)

V najem oddajo

Pet sob v 1. nadstropju na St. Clair Avenue in E. 63 St., odraslim. Kličite 432-1324.

(x)

Stanovanje oddajo

4-sobno stanovanje, kuhinja, dnevna soba, kopalnica in spalnica, s privatnim vhodom oddajo na E. 66 St. starejšemu paru ali ženski. Kličite 432-1944 pred 2.30 pop.

(29)

Help Wanted Male or Female

LINOTYPE OPERATOR

Call 361-4088 — Jim

(x)

Avgust Šenoa:

ZLATARJEVO ZLATO

In sestajali so se po dvorih. Gospodje so se vozili drug k drugemu, si obljubljali zvestobo, se zaklinjali ter prisegali, da hočejo iti složno po poti stare pravde.

Gašo Alapić je o Draškovićevi ostavki zvedel v Vukovarju pri kosilu: "Ha, ha! Zakaj tako, domine collega?" se je grbavec zasmejal in si s prtičem otrl mastne brke. "Bene! To se pravi: zbogom, stric Gašo! Daj iz rok svoje polbanovanje, da ne boš prejasnemu nadvojvodi Karlu v napoto. Bom, bom. Prej pa hočem še nekolikanj pobanovati. Da, tej gospodi hočem pokazati, da sem še hrvatski ban. Sablje ne dam! Bomo videli!"

In Gašo je napisal Ivanu Petričeviću, kraljevemu notarju, pismo, naj se zberejo na nedeljo Cantate 1577. leta vsi stanovi in redovi v Zagrebu na državni zbor, da se bodo pomenili o važnih zadevah domovine.

*

Bilo je v nedeljo Cantate, dopoldne po veliki maši. V dvorani zagrebškega škofijskega dvorca se je sprehajal majhen človek črne brade. Oblečen je bil v svileno škofovsko haljo in na glavi je imel majhno rdečkasto kapico. To je bil Gjuro Drašković. Roke je potiskal v žepe in se nemirno zibal. Na obrazu se mu je kazala nejevolja. Pri oknu pa je stal star, močan mož, oblečen v dolamo iz modrega baržuna, vso pošito s srebrnimi gumbi — podban Bukovački.

"No, kako se razpletajo stvari, spectabilis"? je vprašal škof. "Nič še ne vem. Že dva dni sedim v Zagrebu, pa ni bilo še nikogar k meni. Hrvatska gospoda je menda pozabila, kdo je knez Gjuro Drašković. No, gospod podban, ste bili dober apostol? Ste nalovili kaj rib?"

"Vaša svetlost!" je pričel podban s kislim obrazom. "Noč in dan sem se trudil ter uporabil vso svojo podbansko čast, da bi pridobil naši stvari čim več glasov med plemstvom, toda vse zaman."

"Torej gre slabo? Pa kako to?"

"Ne vem, a vse je kakor kamen. Če jih človek le malo bolj potiplje; takoj zakriče: 'Aha, tudi ta bi bil rad Nemec!' "

"Tepci! Ne vedo, kaj potrebuje država, če hoče biti močna. Mar se bomo sami branili? Ali ni bilo že dovolj krvavih glav? Tepci!"

"Dokazi tu prav nič ne zaležejo, svetlost!" je odvrnil podban. "Nekaj se jim je vteplo v glavo tistega dne, ko ste vi odložili bansko čast. Sabor naj govori, vzklikajo, sabor!"

"Sabor!" je škof jezno dvignil pest. "Tega gospodu Vukovinskemu vse življenje ne bom odpustil! Dal je pod pretvezo sklical stanove in redove! Ali sploh še moreš reči ne, ko je pa tak zakon. V bodoče bomo našli tudi za to zdravilo, toda zdaj? Ali ste si pridobili kmečko plemstvo?"

"Tega še najmanj. Nekaj turopoljskih plemičev, ker so nasprotniki Gregorijancev. Toda teh je malo. Drugi pa so kakor zbesneli. Z ene strani jih je zvabil zase gospod Alapić, z druge pa plemić iz Moravča, gospod Bornemissa.

"Tudi ta?!"

"Da, tudi ta. Plemiči se jeze na nemško vojsko, ker jim pleni."

"Še tega je bilo treba. Za vraga! Da ne zna ta nemška gospoda brzdati svojih čet! To sem jim tudi v brk povedal pred samo kraljevsko milostjo."

"Čez vse besen pa je bil Gregorijanec medvedgrajski. Odkar je dobil pravdo proti Zagrebčanom, vedno ruje in kuje proti vaši svetlosti."

"Vem, no," je dejal ban, se ustavil pred podbanom in ga prijel za srebrn gumb. "Ali dobro poznate Stjepka? Če bi imeli njega, bi bila večina na naši strani."

"Mislim, da ga dobro poznam."

"Ali bi ga mogel človek pridobiti s kakšno stvarjo?"

"Mislim, da z nobeno."

"Jaz pa mislim, da. Ali ni lakomen in častihlepen? Toda pustiva to. O tem bom razmislil sam. Morda pa vseeno..."

"Toda do sabora je samo še dve uri, prevzvišenost."

"Za to sta potrebni samo dve besedi."

"Ne verjamem. Trd je kot železo."

"Pustite to! Vem, da si vidva nista prijatelja, ker ste njegovega očeta zrinili s podbanskega mesta. Zdaj pa, spoštovani gospod, mi pokličite gospoda cesarskega komisarja Teuffenbacha in Hallenka. Na drugem koncu mesta sta."

Kmalu se je podban vrnil z že znanim Servacijem Teuffenbachom in Vidom Hallekom, generalom slavonske krajine, visokim, mrkim, v železje odetim človekom.

"Sedita, spoštovana gospoda generala!" je povabil cerkveni dostojanstvenik, na kar sta oba sedla. "Malo prej sem iz besed gospoda podbana spoznal, da se naše stvari ne razpletajo preveč dobro. Sabor bo proti nam. Hrvatska in slavonska gospoda se ne zmeni za cesarsko milost, temveč blebeta o svojih pravicah."

"Tole jim bo treba pokazati!" je Teuffenbach udaril ob svoj meč.

"To ni prava, pot," je zvito odvrnil dostojanstvenik. "Gospod general ima preživo kri. Čim bolj človek nekaj tlači, tem više skače; to je znana stvar. Čakati moramo. Če bi jim povedali, da smo prišli zato, da bo vsa Hrvatska postala generalat rimskega cesarstva, bi vsi planili na noge in vse bi propadlo. Potreben nam je tudi denar za Koprivnico. Zahtevajmo najprej to. Tega nam ne bodo mogli odbiti. Alapić naj pač nekaj časa navidezno banuje, potem pa se ga bomo že rešili. On je tako samo soban ter ni prisegel pred saborom."

"Toda prejasnemu nadvojvodi bo to predolga pot," je pripomnil Hallek.

"Za to ne skrbite, ker bom odgovarjal sam," je dvrnil škof. "Počasi pa gotovo, naj nam bo pravilo!"

"Počasi pa gotovo!" je podkrepil podban.

"A kaj imamo od tega šarjenja, vaša prevzvišenost?" se je pričel upirati Teuffenbach. "Sam bi ta posel hitreje izvršil. Dajte mi dve, tri čete in sam bom kriv, če ne bodo čez mesec dni uporniki ukročeni."

"Motite se, general!" je Drašković ponosno dvignil glavo. "Motite se! Poznam to kri. Tudi sam sem zrasel iz te krvi. Čeprav je naše plemstvo vroče krvi, plašljivci pa vendar niso, dragi general! Dobro namreč vedo, kaj je sablja in puška. S tem jih ne boste ukrotili. Samo vse bi pokvarili. Sablja bi udarila ob brus."

(Dalje prihodnjič)

ENOSTAVNEJŠE — Po mnenju proračunskega direktorja Berta Lance-ja, je zvezna uprava postala preveč zapletena, da bi jo mogel povprečni državljan prav razumeti. Potrebno je njeno poenostavljenje.

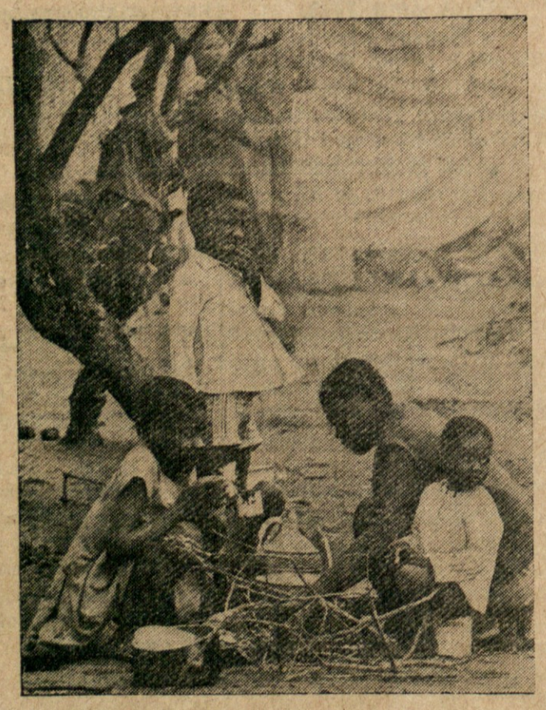

V ANGOLI VOJNE ŠE NI KONEC — V večjem delu Angole se nasprotniki marksistične vlade še vedno upirajo in vodijo boj za demokratičen državen red. Ljudje bežijo preko meje v Zambijo, kjer so za te begunce uredili posebna taborišča. Na sliki vidimo begunsko družino v taborišču, ko pripravlja jed.

Priporočite AMERIŠKO DOMOVINO svojemu slovenskemu sosedu in prijatelju!

Žrtvujmo se za svoj tisk, ohranjujmo AMERIŠKO DOMOVINO!

V blag spomin

OB 17. OBLETNICI SMRTI NAM DRAGEGA IN NEPOZABLJENEGA SOPROGA, OČETA, SINA IN BRATA

IVAN RAK

ki nas je dne 25. februarja 1960 za vedno zapustil

Mirno spavaj v tihem grobu
dragi nepozabljen nam
v nebesih rajsko srečo uživaj
do svidenja na vekomaj.

Tvoji žalujoči:

soproga TINKA, sin JOHN
mama KAROLINA RAK
sestra ANI ZUMER
bratje VINKO, DR. MAX in MIRO

Cleveland, O 22. feb. 1977.

V blag spomin

PETE OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE SOPROGE, MATERE IN DRUGE MATERE

MARY YERAK

(roj. Novak)

ki je umrla 24. februarja 1972

Pet let se zdaj v večnost izliva,
težke ločitve spomin se budi.
Ljubezen do Tebe, prelepa in
živa,
v našem življenju kot lučka gori,

V miru božjem zdaj počivaj,
draga, nepozabna nam,
v nebesih rajsko srečo uživaj,
do svidenja na vekomaj!

Žalujoči:

ANTON — soprog
sinovi JOSEPH in FRANK
pastorka ELSIE KOŽAR,
pastorek RAY
OSTALO SORODSTVO

Cleveland, Ohio, 22. feb. 1977.

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev.

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti.

"Zato vsak dan preglejva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trgovec, ki oglašuje v Ameriški Domovini, je zanesljiv in pri njem kupujva."

Paid Advertisement Paid Advertisement

WM. J. KENNICK vs. PLAIN DEALER Case No. 35701 in COURT OF APPEALS (Lakeside Ct. House, 2nd floor), is officially scheduled for oral argument on

Thursday, Feb. 24, 1977, 9 a.m. For Plaintiff, Wm. J. Kennick, for Defendants, Baker, Hostetler and Patterson, Don Pace.

Question is: Can a news-paper reject a paid political ad of a candidate for Congress if the voters are deprived of a choice?

Hearing open to the Public.

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov: .....

.....

Moj novi naslov: .....

.....

MOJE IME: .....

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St. 431-2088
17010 Lake Shore Blvd. 531-6306

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235

- OGLAŠUJTE V / AMERIŠKI DOMOVINI /
- PRIPOROČAJTE / AMERIŠKO DOMOVINO /
- SPOROČAJTE / AMERIŠKI DOMOVINI / OSEBNE NOVICE
- DOPISUJTE V / AMERIŠKO DOMOVINO /
- SPOROČAJTE PRAVOČASNO SPREMEMBO NASLOVA
- PORAVNAJTE PRAVOČASNO NAROČNINO

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLIŠKA ZAVAROVALNA ORGANIZACIJA V AMERIKI

- Mi izdajamo najmodernejše celo-življenske in ustanovne (endowments) certifikate za mladino in odrasle od rojstva do 60. leta; vsote so neomejene nad $1,000.
- Naša ugledna bratska organizacija Vam poleg zavarovalnine nudi tudi verske, športne, družabne in druge aktivnosti. Pri nas imate, na primer, priložnost udeležbe pri kegljanju, igranju košarke, itd.; nadalje se lahko udeležite plesov, poletnih piknikov, športnih turnej in božičnih prireditev za otroke.
- SLOVENCI! PRIDRUŽITE SE SLOVENCEM!
- ZAPOMNITE SI — PRI NAS DOBITE OSEBNO POZORNOST!

Za podrobnosti in pojasnila stopite takoj v stik s sledečimi tajniki/tajnicami (ali pa pišite v glavni urad: 351-353 N. Chicago St., Joliet, Ill. 60431).

JOSEPHINE WINTER, društvo št. 150, Tel. 341-3545
3555 E. 80th Street, Cleveland, Ohio 44105

GIZELLA HOZIAN, društvo št. 170, Tel. 251-2579
1500 Sheridan Road, Wilmette, Ill. 60091

ANNE TUSHAR, društvo št. 196, Tel. 741-0654
P.O. Box 731, Gilbert, Minnesota 55741